

020619-2

Tím se ovšem otvírá také otázka, v jakém vztahu je jednotlivá myšlenka jednak k celku filosofie nějakého myslitele, jednak k jeho myslitelské „substanci“, jak jsme o ní právě hovořili. Rozhodně si nesmíme myslet, že taková izolovaná myšlenka má už v sobě (in nuce) obsažen rozvrh systému. Dokladem jsou nespočetné případy, kdy určitá myšlenka je převzata jiným myslitelem a zařazena do jiného kontextu, v němž však navzdory tomu může být stále rozpoznána (ač zajisté vždycky poznamenána novým kontextem).

(Písek, 020619-2.)